

havde stillet i udsigt, blev endelig bevilget i august 1948, således at 25 mill. dollars straks stilledes til rådighed til begyndelse af arbejdet. Lånet skal tilbagebetales i årlige afdrag i 31 år fra den 1. juli 1951. I den af forsamlingen den 18. november 1948 vedtagne resolution gives der udtryk for De Forenede Nationers påskønnelse af de lempelige vilkår, der er fastsat for lånet.

Det vedtoges endvidere at lade hovedsæde-udvalget fortsætte med de hidtidige medlemmer og på samme basis.

14. Overtagelse af folkeforbundets aktiver.

I overensstemmelse med plenarforsamlingens resolution af 7. december 1946*) og den mellem De Forenede Nationer og Folkeforbundet truffene aftale om førstnævntes overtagelse af visse af Folkeforbundets aktiver havde generalsekretæren ladet foretage en vurdering af disse aktiver, hvis værdi var ansat til 46.194.569,29 schw. frcs., eller \$ 10.809.529,21. Dette beløb skal fordeles blandt 32 stater, der tidligere var medlemmer af Folkeforbundet og nu er medlemmer af De Forenede Nationer, men kommer ikke til kontant udbetaling. Det vil blive afregnet over en årrække indtil 1965, således at det godskrives vedkommende stater som delvis betaling af deres medlemsbidrag, og de årlige beløb opføres som en udgiftspost på De Forenede Nationers budget. For Danmarks vedkommende drejer det sig om \$ 213.336,20. Resolutionen herom vedtoges af forsamlingen den 11. december 1948.

Sovjetrusland og forskellige andre stater, der vel ikke var medlemmer af Folkeforbundet, da dette trådte i likvidation, men havde været det på et tidligere tidspunkt og ved deres indbetalinger havde bidraget til aktivernes tilvejebringelse eller vedligeholdelse, havde såvel under 1. plenarforsamlings 2. del som under Folke-

forbundets sidste samling i 1946 hævdet, at de måtte have krav på en andel i aktivernes værdi. Dette krav var ikke blevet fundet juridisk begrundet, men der blev nu i 5. udvalg henstillet, at de lande, hvoriblandt Danmark, hvis tilgodehavender var anerkendt, nu da den endelige vurdering havde fundet sted, burde rådslå om muligheden af at indgå på en ordning, i henhold til hvilken også de andre stater, der havde været medlemmer af Folkeforbundet og nu var medlemmer af De Forenede Nationer, kunne få andel i den nu forestående udlodning. Det drejede sig om følgende lande: Chile, Guatemala, Haiti, Honduras, Nicaragua, Peru, Salvador, Venezuela og Sovjetunionen, der krævede et samlet beløb på schw. frcs. 2.228.060, eller ca. 5 % af den samlede vurderingssum.

Fra dansk side fremhævedes det under de uofficielle forhandlinger, der under plenarforsamlingen førtes mellem de direkte interesserede lande, at man hverken fandt forslaget rimeligt eller nødvendigt. Det samme standpunkt indtog Norge og Sverige. Da imidlertid langt den overvejende del af de deltagende lande viste sig villige til, uanset hvorvidt kravet måtte betragtes som berettiget eller ej, at acceptere forslaget, gik den danske delegation efter at have indhentet instruktion fra udenrigsministeriet om spørgsmålet ind på forslaget; det samme gjaldt Norge. Det var dog fra alle deltagernes side en udtrykkelig forudsætning, at ethvert yderligere krav fra tidligere medlemmer af Folkeforbundet, der senere måtte blive optaget i De Forenede Nationer, skulle være udelukket.

Den ovennævnte resolution, som blev vedtaget, efter at resultatet af de uofficielle forhandlinger forelå, slutter med en henstilling til de stater, som skal dele de fra Folkeforbundet overførte midler, om at gøre de nævnte 9 stater delagtige i

*) Se beretn. 1. saml., 1. del, s. 52—53, og beretn. 1. saml., 2. del., s. 80.